

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

11. S. Rimbertus Archi-Episcopus eligitur, & consecratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

Implete gaudium meum, vt idem sapiatis eandem caritatem habentes, vnanimes idipsum sentientes, nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitantes. Quorum prius, hoc est, Prophetæ testimonium Beatus vir Ansgarius, ita in se custodire solebat, vt de semetipso intus humilia sentiens honorem exterius non requireret, quasi dicens: Ludam & vilior fiam; nec rursus per hoc quod vilem se exterius præbuit interius intumesceret, implendo potius quod sequitur: & ero humilis in oculis meis, id est, qualem me exterius despiciens exhibeo, talem me interius attendo. Qua despectus sui intentione impleuit etiam quod de Apostolo proposuimus; vt omni contentione & inani gloriâ carens, per humilitatem sibi alios superiores arbitraretur: vnde & superius descriptum, potioris quàm ipse esset meriti Beato viro Rimberto tantopere dedit testimonium. Sed quanquam ipse humilitatis causâ de sese talia dixerit, nostrum tamen non est, quemlibet eorum alteri præponere, sed æquales fuisse meritis credere, quos & vnius fidei deuotio & eiusdem officij licet diuersis temporibus administratio commendat æqualiter.

S. Rimbertus & S. Ansgarius nobis debent haberi patres.

CAPVT XI.

S. Rimbertus Archi-Episcopus eligitur, & cōsecratur.

Quanquam igitur sicut nunc diximus
 K Sanctus

*S. Ansga-
rius mori-
urus pate-
facit secre-
tum suum
S. Rimberto,
de ipso futu-
ro Arch-
Episcopo.*

Sanctus Pontifex non libenter alijs, pro of-
fensâ eorum vitandâ, de successuro sibi ali-
quid referre voluisset, ne suam tamen penè
in omnibus conscium hac gratiâ in fine de-
fraudaret, triduo antè obitus sui diem ape-
ruit secretum suum viro Dei Rimberto, quòd
post se deberet ad Pontificatus apicem pro-
moueri. Tum ille reniri cœpit ad tantum
ministerium, nec viribus nec meritis se ido-
neum esse proclamans. Cui Sanctus Episco-
pus Dei dispositionem esse commemorans
quod ipsi prædixit, competentes ammoni-
tiones adiunxit, quòd suam voluntatem ad
diuinæ dispositionis iudicium inflectere de-
beret, iuxta illud Beati Thomæ Domino di-
centis: Dominus meus es tu, & ego Seruus
tuus, fiat voluntas tua. Adhæc glorioso Rim-
berto reniti vel contraire constantia defe-
cit, quando Episcopum diuinitus hæc acce-
pisse sciebat. Nec vlla ambiguitas fuit Clero
vel populo inter plures de electione, sed
iplo mox die depositionis Domni Ansgarij
Rimbertum omnes concorditer elegerunt.
Cum cuius concordie pacto, ad gloriosum
tunc temporis Regem HLudovicum ad-
duxerunt cum viri Venerabiles, Thiadricus
Mindensis Ecclesiæ Episcopus, & Adalga-
rius Abbas Monasterij nouæ Corbeix: sus-
ceptusque ab eo honorificè, cum Pontifi-
calis baculi iuxta morem commendatione
Episcopatus est sortitus dominium. In Char-

*Sanctus
Rimbertus
eligitur.*

tis at-

tis autem Apostolicorum Romanæ Sedis
 Pontificum, à quibus priuilegium Archi-E-
 piscopale sancitur Sedi quam tunc ipse sus-
 cepit, etiam hoc continetur; vt quia pro-
 pter nouellam eiusdem Sedis institutionem,
 & necdum conuersos ad fidem populos Suf-
 fraganei non habentur Episcopi, à quibus
 decedente vno alter Archi-Episcopus conse-
 craretur, Palatinæ interim prouidentia suc-
 cedentium per tempora Pontificum conse-
 cratio sit commissa, donec numerus Suffra-
 ganeorum Episcoporum canonicè eum conse-
 crare debentium ex Gentibus suppleatur.
 Cum huius ergo ad ordinandum eum teno-
 ris insinuatione Venerabilem Rimbertum
 gloriosus Rex direxit ad Luidbertum Mo-
 gotientem Archi-Episcopum, à quo iussa
 eius ita est consecratus, vt prouidè actum sit,
 quatinus in adiutorium consecrationis, non
 vnus Metropolis, sed duarum conuenirent
 Suffraganei, Luidhardus videlicet Pader-
 burnensis Episcopus, pertinens ad Magun-
 tiam, & præfatus Thiadricus Suffraganeus
 Archi-Episcopi Coloniensis. Quos ita per-
 mixtim adesse idcirco placuit, vt tam huius
 consecrationis actio, quàm etiam Domni
 Ansgarij, primitus ad Sedem ipsam simili
 modo facta ordinatio, in signum essent fu-
 turis temporibus, quòd ad nullam nomina-
 tim Condiocesitatem quorumcunq; Episco-
 porum, pertineat ad hanc Sedem consecrare

*Consecra-
 tur à diuer-
 sis.*

Episcopum, sed tantum ut diximus Palatinæ hoc commissum sit, prudentiæ, donec consecrantium numerus ex Gentibus suppleatur.

CAPVT XII.

S. Rimbertus vouerat, post mortem S. Ansgarij Monachus fieri, & sit etiam, iam ordinatus Archi-Episcopus.

*Fortè pro-
fessionis.*

*Ada'ga-
rius Frater
Corbeiensis
S. Rimb. rto
adiungitur
moderator
Monastica
Regala.*

H Abuit autem hic Sanctissimus vir olim hoc votum de se factum, ut post discessum Domni Ansgarij monachicum mox & propositum acciperet & habitum. Vnde cum consilio consecrantium se Pontificum, mox post ordinationem ad Monasterium nouæ Corbeix properans, vestem quidem illius promissionis ex integro suscepit, conuersationis autem illius promissionem ita fecit, ut conuersationem suam, & stabilitatem morum suorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti exhiberet, in quantum labor & occupatio suscepti Pontificatus permetterent. Et ut in huius promissionis effectu veraciùs assuesceret, aliquem de Fratibus eiusdem Monasterij sibi præstari rogabat, cum quo, quia ipsi in Monasterio esse non licuit, solatium haberet assiduæ inde meditationis & vsus continendi se, iuxta moderamen regulare quod promisit. Ad quod ei deputari placuit insignem conuersatione virum, gradu Diaconum